

РЕШЕНИЕ

№ 9243

гр. София, 16.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20201110144275 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 288 от ТЗ, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът **/ЮЛ/**, ЕИК ..., твърди, че с ответника се намирали в търговски правоотношения по извършване на услуги, като в изпълнение на договорните си задължения е извършил демонтаж и монтаж на мокет и мокетна подложка, чрез подизпълнител - **/ЮЛ/**, съгласно протокол № 1/28.06.2019г., за която услуга е издадена фактура № .../ 15.08.2019 г. на обща стойност **2175,72 лв.** с ДДС, от която сума: 306 лв. за демонтаж на мокет от 183 кв.м., 768,60 лв. за монтаж на мокет 183 кв.м., 457,50 лв. за монтаж на мокетна подложка от 183 кв.м. и 221 лв. за извозване на строителни отпадъци. Посочената сума не била платена от ответника. Предвид тези твърдения, ищецът моли съдът да осъди ответника да му заплати сумата от **2175,72 лв.**, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 14.09.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и обезщетение за забава в размер на **239,33 лв.** за периода от 16.08.2019 г. до 14.09.2020 г.

Ответникът **/ЮЛ/**, ЕИК .., оспорва исковата молба с отговор в срока по чл. 131 ГПК. Оспорва твърдението да са извършвани услуги от ищеца, както и представената фактура да е подписана от управител на дружеството. Оспорва истинността на фактурата и на представения протокол от 2018 г., като писмени доказателства по делото. Оспорва наличието на облигационно отношение с ищеца и размера на обезщетението за забава.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа

и правна страна следното:

С доклада по делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, както следва:

По иска с правно основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, в тежест на ищеца е да докаже следните обстоятелства: сключване на описания в исковата молба договор /права и задължения на страните/, както и че ищецът е извършил посочените услуги, т.е. изпълнение на възложената работа качествено и в срок, и приемането ѝ от възложителя, както и размера на възнаграждението, за което е издадена фактура № .../15.08.2019г., получаването и подписването ѝ от представител на възложителя.

В случай че ищецът изпълни тази доказателствена тежест, ответникът следва да докаже, че е заплатил възнаграждение за извършените услуги.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането в забава на ответника за главните задължения, както и размера на законната лихва за забава за процесния период.

По делото е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, като видно от заключението по същата ищецът е издал фактура № .../15.08.2019 г. на стойност 2175,72 лв. във връзка извършените услуги, която е била редовно и своевременно осчетоводена от ищеца по счетоводна сметка 411 „Вземания от клиенти“ по партида на ответника, като е включена и в съответната Справка- декларация по ДДС и данните са изпратени в ТД на НАП с уведомление от 16.09.2019 г. Няма данни по фактурата да е постъпило плащане от ответното дружество. В счетоводството на ищеца процесната сума фигурира като крайно салдо в счетоводните регистри, представляващо непогасено вземане на ищеца спрямо ответника. Последният, от своя страна, е осчетоводил процесната фактура по надлежния ред през месец октомври, 2019 г., като я е включил в Дневник за покупки и Справка-декларация по ДДС за месец октомври, 2019 г., и е ползвал данъчен кредит в начисления размер по фактурата ДДС. След направена справка в НАП от вещото лице не са установени данни за погрешно осчетоводяване на процесната фактура.

Съгласно установената практика на ВКС е прието, че включването на фактурата в дневника за покупко-продажби на ответника, както и фактът, че същият е ползвал данъчен кредит по нея, представлява недвусмислено признание както за съществуването на правоотношението по договор за търговска продажба на стоката, така и за доставка на същата.

В заключение, съдът счита, че осчетоводяването на фактурите и включването им в дневниците за покупки по ЗДДС, както и упражняването на право на приспадане на данъчен кредит по същите, представлява признание на задължението за плащане на цената на предоставените му услуги.

При изрично възложена доказателствена тежест в производството, ответника не ангажира доказателства за плащане на дължимото възнаграждение до приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция, поради което и исковата претенция на ищеца

следва да бъде изцяло уважена, в претендирания размер.

Като законна последица от уважаването на иска, на ищеца следва да се присъди и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска- 14.09.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на претендираната мораторна лихва върху главницата по посочената фактура № .../ 15.08.2019г. на обща стойност 2175,72 лв. с ДДС съдът стигна до следния извод. В настоящото производство не беше доказано, че страните са уговорили срок за плащане на процесната сума, с оглед което следва да се приложи нормата, уредена в чл. 303 „а“, ал. 3 ТЗ, а именно паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане. Ищецът не е приложил доказателства кога фактурата е била получена от ответното дружество, но след извършена справка в НАП при изготвяне на заключението по ССЧЕ от вещото лице, е установено, че същата е била осчетоводена през месец октомври 2019 г. Предвид липсата на установеност на конкретна дата на получаване на фактурата, респективно на осчетоводяването ѝ, може да се приеме, че ответникът е изпаднал в забава най-рано на 15.11.2019 г. Относно размера, съдът по арг. от разп. на чл. 162 от ГПК, с помощта на онлайн лихвен калкулатор изчисли, че дължимата лихва за забава, в размер на законната лихва върху претендираната главница възлиза на 184,33 лв., с оглед което претенцията за мораторна лихва над тази сума до пълния ѝ размер следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни, като ответникът не претендира разноски. На основание чл. 78, ал.1 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца направените разноски по делото, съобразно уважената част от исковете или сумата от 722, 28 лв., представляваща заплатените от ищеца разноски за държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатски хонорар, като възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение се явява неоснователно.

Така мотивиран, на основание чл. 235, ал.1 до 3 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, представлявано от И. В. Д.- управител, **да заплати на** /ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, представлявано от В. Г. М. и М. Б. М.- управители, на основание **чл. 288 от ТЗ, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** сумата от **2175,72 лв.**, представляваща цена за демонтаж и монтаж на мокет и мокетна подложка, чрез подизпълнител - /ЮЛ/, съгласно издадена фактура № .../ 15.08.2019г., от която сума: 306 лв. за демонтаж на мокет от 183 кв.м., 768,60 лв. за монтаж на мокет 183 кв.м., 457,50 лв. за монтаж на мокетна подложка от 183 кв.м. и 221 лв. за извозване на строителни отпадъци, ведно със законна лихва от 14.09.2020 г. до окончателното заплащане на главницата, както и сумата от **184,33 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.11.2019 г. до

14.09.2020 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва, за горницата до 239,33 лв.

ОСЪЖДА /ЮЛ/, ЕИК .., със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, представлявано от И. В. Д.- управител, **да заплати на** /ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, представлявано от В. Г. М. и М. Б. М.- управители, на основание **чл. 78, ал.1 от ГПК** сумата от **722,28 лв.**, представляваща заплатените от ищеца разноски за държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатски хонорар.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____